

klart, at der er tænkt paa dette Forhold, og at det Hvieste, man kunde komme til lige overfor saadanne Forhold, vilde være, at alle Tjende-eiere tilsammentagne kun til een særlig Stol. Jeg anseer det som en Selvfølge, at de Tilfælde, hvor Herstabet har forbeholdt sig særlige Stolestæder til Thyendet, vilde falde bort; der er jo derimod Intet til Hinder for, at Herstabet tager sit Thyende ind i sin egen Stol. Der er endnu en Grund, hvorfor man vilde komme i en besynderlig Modsigelse, hvis man vedtog det stillede Endringsforflag, og det er en nærmere Bestemmelse, som indeholdes i § 7, idet det nemlig der udtrykkelig er bestemt, at naar Nogen har lovlig Ret til et Pulpitur, da kan han, naar man tager det bort, forlange sig anvist særligt Stolestæde i Kirken — ved at indsætte denne Bestemmelse har man netop tænkt paa de mange Tilfælde, hvor Tjendeieren har valgt sig et saadant Pulpitur til Benyttelse for sig og sin Familie, hvortil han under almindelige Forhold dog har Ret til. Men hertil kommer endnu en anden Omstændighed, og det er, jeg vil sige det reent ud, at denne lille Bestemmelse, hvorved man berøver Vedkommende disse Stole, vilde hos Mange i høi Grad fremkalde Uvillie; man kan ofte ved ganske smaa Bestemmelser vække stor Uvillie hos en stor Mængde Mennesker; jeg er overbevist om, at dette vilde blive Tilfældet her, og at denne lille Bestemmelse hos en Mængde Mennesker, der udøve Indflydelse paa hele Kirken, og som paa mangfoldige andre Ting, vilde i høi Grad vække deres Uvillie, og det tror jeg ikke, vi skulle gjøre; jeg tror ikke, at der vil opnaaes nogen Fordeel ved at vedtage Forflaget, men selv om der opnaaedes nogen Fordeel derved, vilde den efter min Mening være for dyrt kjøbt. Vi skulle ikke bryde os om, at Nogen har en pynnelig Stol i Kirken, naar man har Anledning til at troe, at Vedkommende sætter særlig Pris derpaa; de, som have en saadan særlig Stol, have det ofte meest for Bequemmeligheds Skyld; de ere i deres daglige Liv vant til større Bequemmelighed, og hvis de ogsaa i denne Henseende forstaa sig selv, skulle vi ikke tage dem det ilde op — de vilde blive mindre forstyrrede,

naar de i Kirken have det omtrent paa samme Maade, som de have det i deres Hjem. Det er, som sagt, efter min Mening virkelig ikke nogen Anledning til at vedtage det stillede Endringsforflag. Jeg skal derimod fremdeles opfordre dem, der ønske Loven, til at stemme for det af mig til § 4, stillede Endringsforflag, ikke fordi jeg paa nogen Maade er uenig med den ærede Rigsdagsmand for Holbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at der paahviler Kirkeierne en Forpligtelse til Kirken, og at det var ønskeligt, at det udtaltes klart og tydeligt i selve Loven, men fordi jeg kun har ringe Haab om at sætte Loven igjennem, dersom mit Forflag ikke vedtages.

Dvistsgaard: Efter den Udtalelse, vi nu have hørt af den ærede Minister, maa jeg dog antage, at Afdelingen til Kirken bør være lige, men efter min Opfattelse af den høitagtede Ministers Ord er det blevet klart, at hvis Meningsforskjellighed i sin Tid skulde opstaae, da formener den ærede Minister sig berettiget til at afgjøre Sagen derhen, at naar et Sogn er Tjendeier, da repræsenteres dette Gierstabs kun af Kirkeværgerne, og i værste Tilfælde kan kun een Stol saaledes undbrages fra almindeligt Brug. Efter denne Fortolkning, der saaledes er givet, skal jeg for mit Vedkommende, skjøndt ugjerne, dog tage Forflaget tilbage, overladende til de andre Herrer Medspillere at gjøre, hvad de efter det nu Foreliggende vilde ansee for rigtigst.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forflag af Kirke- og Underviisningsministeren til § 4:

Paragraffen forandres saaledes:

Viser gjentagen Erfaring i det Mindste i tre paa hinanden følgende Aar, at Kirken ikke er saa rummelig, at den afgiver beqvem Plads for Sognets Kirkegængere, og paahviler Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenets Udvidelse, da afgjøre Domstolene Sagen, hvis Tjendeieren ei retter sig efter det givne